

Mission Possible 2.0 -hankkeen syystiedote

Hanketyöntekijät ovat palanneet levänneinä kesäisiltä tuuliajoiltaan kiihdyttäen loppusuoralle kohti marraskuun lopussa hämmöttävää hankkeen päätöspäivää. Hankkeen toinen syyslukukauden aloitus on merkinnyt hanketyöntekijöille monessakin mielessä uutta mahdollisuutta tarkastella nykyhetkeä menneeseen peilaten aina hankkeen alkuhetkille saakka, tarjoten uusia vivahteita ja ehkä hieman viisauttakin hankkeen toimintaan.

Oppilaitoksissa tekeminen alkoi heti elokuussa ryhmäytystuokioilla, jotka mukailtiin oppilaitosten, ryhmien ja opiskelijoiden yksilöllisyys huomioiden. Suunnittelua helpotti keväällä työstetty hankkeen ryhmäytysopas, joka tarjoaa aihion erilaisten ryhmäytyskokonaisuuksien järjestämiseen. Onkin ollut palkitsevaa huomata, miten tuokioista on muodostunut yhä eheämpiä ja mielekkäämpiä kokonaisuuksia niin opiskelijoille kuin ryhmänohjaajillekin. Saattaa myös olla, että vuoden kokemus erilaisista ryhmäytymisistä aina luokkahuoneista luontopoluille on tuonut hanketyöntekijöille riittävää herkkyyttä niin opiskelijoiden kuin itsensä kohtaamiseen ja haastamiseen uusissa ympäristöissä, uusien ihmisten ympäröiminä. Yhdessä saavutetut ja jaetut onnistumisen kokemukset ovat mahdollistaneet ryhmässä kasvun ja erilaisuuden sekä vahvuuksien valjastamisen osaksi koko ryhmän vahvuutta ja yhteisöllisyyden sekä osallisuuden kokemusta.

Oppilaitoksilla tehtävä muu nuorisotyö on käynnistynyt myös pikkuhiljaa kaikilla oppilaitoksilla ryhmäytysten ohella. Kohtaamisissa opiskelijoiden kanssa hyvinvoinnin ja jaksamisen esteinä näyttäytyvät ajan henkeä mukailevat suorituskeskeisyyden, tuloksellisuuden ja tehokkuuden painotukset. Samaan aikaan voi kuitenkin aistia opiskelijoiden keskuudessa innostuksen uusien kavereiden, asuntolaelämän mahdollistaman itsenäistymisen ja uuden oppimisen äärellä. Yhdessä oppilaitosten kanssa toteutetun kokonaisvaltaisen ja opiskelijalähtöisen hyvinvointityön avulla on onnistuttu saavuttamaan yksilöllisen ja yhteisöllisen hyvinvoinnin ja kukoistuksen mahdollisuuksia.

Voidaankin sanoa, että yksi hankkeen perustehtävistä on vastata tähän haasteeseen vahvistamalla opiskelijoiden armollisuuden ja minämyötätunnon kokemuksia. Pienten säröjen ja erilaisuuden hyväksyminen osaksi omaa identiteettiä ja omien vahvuuksien löytäminen ja niiden valjastaminen niin ryhmän kuin koko oppilaitosyhteisön vahvuudeksi vahvistavat opiskelijoiden itsetuntoa ja minäpystyvyyttä. Merkityksellisiä oivalluksia ovat tarjonneet myös opiskelijoiden kanssa tehdyt havainnot oman toiminnan, ihan niiden pienimpienkin sanojen, tekojen ja eleiden merkityksestä oman ryhmän ja lähiyhteisön hyvinvointia lisäävinä tekijöinä. Näitä tekoja, arvoja ja asenteita voimme kaikki toteuttaa arvostavana ja hyväksyvänä läsnäolona opiskelijoiden arjessa, joka näkyy ja välittyy aivan pienimmissäkin kohtaamisissa oppilaitosten käytävillä, tarjoten opiskelijoille mahdollisuuden tulla kuulluksi ja nähdyksi.

Aika kulkee kuitenkin väijäämättä kohti hankkeen loppua, joka johdattaa meidät hankkeen tavoitteiden näkökulmasta merkityksellisimmän kysymyksen ääreen; Millaisen muodon, olemuksen tai muutoksen hanke on pystynyt oppilaitoksiin juurruttamaan? Varmaa on ainakin se, että hankkeen tuotokset ryhmäytysoppaan, koulunuorisotyön vuosikellon ja verkostokartan muodossa mahdollistavat työn jatkuvuuden oppilaitoksissa. Toivomme, että hanke olisi onnistunut tuomaan opiskelijoiden ja oppilaitosten henkilöstön arkeen pieniä kipinöitä ja aavistuksia mahdollisuuksista yhteisöllisyyden, osallisuuden sekä kuuluvuuden tunteen juurtumiselle syvemmälle oppilaitosten toimintakulttuuriin.

